

F.F. URGENT

Plx 957/2006

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 316 36 77, Fax: 316 36 52

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 11/73 19.01.2007

București, 18.01.2007
Nr.257 /DRP

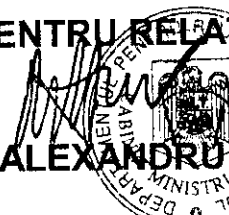
STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. Propunerea legislativă intitulată *Lege privind unele măsuri pentru accelerarea combaterii corupției*, inițiată de doamna deputat Mărculeț Petrescu Anca din Grupul parlamentar al PRM (Plx. 957/2006);
2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, inițiată de 8 deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale PC, PRM, PSD, PNL, PD și UDMR (Plx. 970/2006).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

MIHAI ALEXANDRU VOICU

DOAMNEI GEORGETA ELISABETA IONESCU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind unele măsuri pentru accelerarea combaterii corupției*, inițiată de doamna deputat Mărculeț Petrescu Anca din Grupul parlamentar al PRM (Plx. 957/2006).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare îmbunătățirea sistemului de combatere a corupției prin instituirea unor măsuri care să aibă ca scop accelerarea combaterii acestui fenomen.

Inițiativa legislativă este structurată în două articole, astfel:

- prin *art. I* se propune o limitare a cercetării penale pentru cazurile de corupție la un an de zile, cu posibilitatea prelungirii cu o perioadă de 6 luni pentru motive bine întemeiate;

- prin *art. II* se propune completarea Capitolului VI „Dispoziții comune” al Titlului IV „Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice” din Cartea I „Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției” din *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției*, cu modificările și completările ulterioare.

II. Propuneri și observații

1. Referitor la afirmația din *Expunerea de motive*, potrivit căreia prin refuzul de a înainta justiției rechizitoriul și actele de urmărire penală într-un termen rezonabil s-au produs îngrădiri ale dreptului la un proces echitabil, precizăm următoarele:

Noțiunea de *termen rezonabil*, cuprinsă în cadrul principiului constituțional al accesului la justiție, exprimă realitatea că justiția nu trebuie realizată cu întârzieri care să compromită eficiența și credibilitatea sa. Termenul rezonabil se apreciază în funcție de circumstanțele cauzei: complexitate (cum este cazul cercetării unui caz de corupție), comportamentul părților, comportamentul autorităților publice, dificultatea probelor (alt aspect ce ridică numeroase probleme într-un caz de corupție), aspectul internațional al situației. Curtea Constituțională a decis că termenul rezonabil include și durata unor proceduri prealabile sesizării justiției și se calculează până la soluționarea definitivă a cauzei.

Durata soluționării unui caz de corupție este influențată de toți acești factori, factori care nu pot fi apreciați în timp înainte de începerea cercetării penale.

Promovarea acestei propuneri legislative poate duce la soluționarea în grabă a unor fapte de corupție deosebit de complexe care pot atrage dispunerea unor soluții care să nu corespundă realității.

Mai mult decât atât, limitarea cercetării penale pentru cazurile de corupție la un an de zile este contrară angajamentelor asumate de România prin tratatele și convențiile europene și internaționale ratificate (Legea nr. 365/2004 pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, Legea nr. 27/2002 pentru ratificarea Convenției penale privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, Legea nr. 147/2002 pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999).

De asemenea, această limitare este contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii iar o astfel de prevedere nu există în nicio legislație europeană și nesocotește tocmai scopul menționat în *Expunerea de motive*, și anume combaterea corupției. Responsabilitatea și eficiența urmăririi penale în cazurile de corupție nu pot fi realizate prin măsuri care restrâng capacitatea statului de a lupta eficient împotriva corupției; nu întâmplător legislațiile statelor europene stabilesc termene de prescripție a răspunderii penale în cazurile de corupție mai mari decât în celelalte cazuri de ilicit penal.

Totodată, propunerea potrivit căreia cazurile care nu se finalizează în termen cu întocmirea rechizitoriului se scot din evidența operativă a Parchetului este contrară *principiului liberului acces la justiție* în condițiile în care partea din dosar, nemulțumită de soluția de netrimitere în judecată, nu are posibilitatea de a o contesta. De asemenea, propunerea nesocotește *principiul prezumției de nevinovăție* și *principiul separației puterilor în stat*, stabilind practic obligația procurorului de a întocmi rechizitoriul sau de a închide dosarul fără posibilitatea de reluare a urmăririi penale.

De asemenea, apreciem că nu este oportună propunerea potrivit căreia procurorii care nu au finalizat în termen cauzele penale vor fi sancționați disciplinar deoarece contravine normelor în materia organizării judiciare și statutului procurorului și poate determina abuzuri.

2. Referitor la **art. I**, apreciem că dispozițiile acestuia ar fi trebuit să formeze obiectul unei propuneri de modificare și completare a *Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare*, deoarece această lege formează cadrul general cu privire la combaterea fenomenului corupției.

Astfel, dispoziții procedurale întâlnim în cuprinsul Legii nr. 78/2000, cum ar fi art. 21 care prevede că „*Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467-479 din Codul de procedură penală*” (alin. (1)). „*Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun*” (alin. 2)).

Analizând prevederile inițiativei legislative, se observă că acestea vin în contradicție cu principiile consacrate de normele de tehnică legislativă referitoare la abrogare. În concret, potrivit art. 62 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, „*Prevederile cuprinse într-un act normativ, contrare unei noi reglementări de același nivel sau de nivel superior, trebuie abrogate*”.

De asemenea, în art. 16 se prevede că „*În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată*”.

Față de cele precizate, apreciem că trebuia să se prevadă abrogarea expresă a prevederilor Legii nr. 78/2000 care vin în contradicție cu

dispozițiile cuprinse în propunerea legislativă, nefiind aplicabile, în cazul de față, prevederile alin. (1) ale art. 65 din Legea nr. 24/2000, referitoare la posibilitatea abrogării implicite a unor dispoziții legale.

3. Propunerea de la art. II privind obligația demnitarului și a funcționarului de a menționa în declarația de interese dacă este parte, direct sau prin interpus, într-un contract comercial în executare cu statul, inclusiv instituțiile centrale sau locale, nu poate fi reținută în condițiile în care practic toți cetățenii României sunt parte la astfel de contracte, cum ar fi cele de furnizare a energiei electrice, termice, telefonie. În aceste condiții, propunerea nu poate constitui un instrument eficient de luptă împotriva corupției. Declarația de interese are ca scop asigurarea transparenței funcției publice în condițiile în care demnitarul/funcționarul desfășoară și alte activități publice sau private care pot veni în conflict cu statutul său.

Obligația de a menționa dacă este parte direct sau indirect într-un contract de creditare bancară, nu poate fi reținută. O astfel de obligație este deja prevăzută în *Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici*, la rubrica datorii.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului deputat **Bogdan OLTEANU**

Președintele Camerei Deputaților